

suspendisse, ejusque hæreditatem ut nomen *Mac Mahon* deleretur, alienis concessisse. Ut semel dicam, petierunt singuli eadem quæ supra memoravi. Quorum cum quadam æqua, alia ad Reginam referenda censerent delegati, & articulos contra rebellibus proponerent: tam iniqui illis jam insolecentibus vissi sunt, ut induciis ad breve tempus pactis discessum fuerit. Cum Reginæ & tunc temporis & postea ut humano sanguini & etiam pecunia parciunt esset ad quascunque pacis conditiones majestate non indignas haud invita descendisset.

Induciarum tempore elapo Norrisius in Comitem movit, cui summa & sola rei militaris authoritas in Proregis absentia à Prorege ex Reginæ mandato fuerat translata. Prorex tamen ei se adjungit, tantoque rebellium timore ad Armacham usque processerunt ut Comes munimento ad Blackwater derelicto, villas circumvicas opidumque *Dunganon* igne injecto incenderit, ædes suas ibidem magna ex parte subruerit, & jam de se conclamatum ingemiscens latebras cogitarit: cum illi non ulterius progressi quod à commeatu non satis instructi substiterint, & Comite proditore in suo ipsius territorio declarato, atque in Armaniana Ecclesia præsidio relicto, reversi sint. Revertentes sedulo Comes observat, præsidium tamen ad *Monaghan* firmarunt, cumque jam prope *Dundalkiam* ventum esset, Prorex bellum Norrisio prosequendum pro ea quam acceperat à Regina autoritate commisit, multisque utrinque verbis habitis officio plenissimis Dubliniam se recipit, & rebus Lageniæ, Conachtia, & Momoniæ provide prospicit.

Norrisius in Ultonia mansit, nihil tamen tanto viro dignum præstit, sive ex æmulatione in Proregem, sive inclinatione quadam fortunæ quæ magnos duces tandem destituit, sive ex favore quo in Comitem tantum propendebat quantum Prorex in odium. Subaccusavit enim Proregem Norrisius quod in Comitem iniquior nullam cum eo pacem ineundam censeret, cum induci nollet Comitem nihil nisi moras necesse, dum ex Hispania subsidia expectaret: cum ille interim æquior & credulus spem optimam Comitem ad pacis conditiones perducendi concepisset: quam versutus ille in Norrisio ita aluit, ut submissionem etiam simulatam suo chirographo obsignatam offerret, & in genua provolutus culpam simplex deprecaretur. Interea tamen sedulo & secreto literis & precibus cum Hispano per emissarios suos egit de ope subministranda, usque adeo ut unus & alter ab Hispano internuntius clandestino ad rebelles venerit, cum quibus pactum erat, ut si justum exercitum qui par esset Anglis profligandis præfinito

tempore Hispanus submitteret, se suas copias conjuncturos, interim si apparatum bellicum suppeditaret, se quascunque pacis conditiones rejecturos. Hisce pactis O Rorck, *Mac William*, & alii subscripterunt, at non ipse Comes provide cautus, quem tamen consensisse minime ambigitur. Quas vero rescripsit Hispanus litteras promissis plenas subdola officii simulatione ad Proregem transmisit Comes, simus que Hispanici subsidiæ spe certa nixus à scripta illa submissione, & fide Norrisio promissa resilit, quod Norrisius sua credulitate in fraudem illectus acriter & iracunde cum eo quasi os ipsi sublevisset, expostulat. Ille autem gnarus temporis serviendi iterum cum Norrisio, & Fenton Secretario in colloquium descendit, & qualiscunque datis obsidibus pax seu potius pacta initur, quæ mox dirupit pari levitate, caussatus se non posse non suspicari dolo malo secum agi, quod tam male inter Proregem, & Norrisium conveniret, quod indigne à Prorege habiti sint qui cum eo de pace ejus nomine egerint, quod Prorex nihil nisi bellum spirabit, turmis Equitum ex Anglia adiunctis, Hispani literis quas dixi detentis, & Marescallo ejus adversario acerrimo jam tum ex Anglia cum novis mandatis reverso.

Hinc igitur vicinos agros vastat, viculos incendit, prædasque agit, mox scelerum conscientia exagitatus, & audito pacem inter Angliam & Hispaniam coælituram, colloquia & pacis conditiones denuo expedit. Tædet integumenta ejus dissimulationis sigillatim percurrere, ut semel dicam, cum aliquid discriminis ab Anglis impenderet, fronte, vultu, & verbis ita submissionis simulationem sustinuit, eamque scelerum pœnitentiam præse tulit, ut eluderet, donec opportunitas ipsum persequendi esset omessa, & necessario copiæ distracthendæ. Utque illi semper crederetur, & spes venia subinde esset oblata ne pertinacia accenderetur, & socordia ductorum in Hibernia, & parsimonia Consiliariorum in Anglia, & Reginæ innata lenitas quæ rebellium latrociniæ (nec bellum enim appellandum) sine sanguine extingui optavit, facile impetrarunt.

Anno CIO D XCVII cum jam universa Ultonia ultra *Dundalkiam* præter septem præsidaria castra (uz. *Newry*, *Knoc-Fergus*, *Carlingford*, *Greenecastle*, *Armagh*, *Dondrom*, & *Olderfleet*) & tota fere Conachtia defecisset, Thomas Baro Burrough in Hiberniam Prorex est missus, vir animi & consilii plenus. Quo tempore Comes cessationem armorum per literas petiit, & interesse quidem videbatur, ad mensem concedere. Mense expleto Prorex contractis copiis quod in rem & famam primis imperii auspicis videbatur, in Comitem aciem erexit, dubioque Marte inter angustias à Comite acceptus, viam virtute patefecit, & munimentum ad

Lord Ge-
nerall of
the Army.

1595, 18
Iulii.

Baro Bu-
rough Pro-
rex 1595.